

תק"ט

גיר- אשן אר במבצמית ויקל נאמער רבי גאנץ ידו: - וכתובים נח אמן
גונעב

ר"צ'ה פק'י v - וסא צעש י' מסאג טש ס' ק'ן צ'ה אידנא - וכתוב
כונע הכסלף צ'ט איסור אבוגיכו אר דדוקר שיתול אר בין שריפה
ו צעיק אונטו קוצל ארס וכאנצו כאיג אר כאיט ספר

מסאג טש ס' ק'ן מקיאו נרמ גמב אר שניעה נוגש ממש אדא צעש
אנאול קעני אמן טעמו אנאליה מן טעם וועג פונע אמן אומאג
י"צ"י

ר"צ'ה טשו צגמא - כהילג אשן הכסלף צמאג דמאן הדיג ארסו
אמג טש צפופקצ י' דיקטא וכו' צעיק אונטו אר טשו ארסו
צצט - אאל דמאן קש יש חיוג אכיליג מקנא צמאג ארסו

רש"ף ומוטז שמונו קעניג ארסו הכסלף פאג אר הנוג צעש
צנאל ונקטכ ק' ארסו ארסו

רש"ף טשו צמאג - הכסלף גמוקי פא דמא ק' צמאנן גיוז טש
דצ'ז מקטו צא טשג, וכן זיל ואלאו מקודי, וי' רכ"ו
ו צצ'ט - ואול אאל צמוג היש' צ' משיכ אול קצ'ו: ארסו א
קצ'ט: אול ארסו צמאנן ובמאור טל'פ ארסו פסח, וכן
מליוז צעש ימי ארסו צמאנן צ'כז חיש ארסו ארסו ארסו
וקאמג חיוזו הוא משיכ ארסו ארסו ארסו - וכן
א בו חיש ארסו, וכו' ארסו ארסו ארסו ארסו ארסו
מוש'ל כמאן פסח צמאנן הוא ארסו ארסו ארסו ארסו
צ'ק ארסו ארסו ארסו ארסו ארסו ארסו ארסו ארסו

תק"א

ק"כ

חידוד ע"מ רק משום שכל ארכאוג הפסח זכ שמואל דממן אפילו
הדגש ונתן לה באשטן בארבעה חתומה קמייג פ"ל ל' ט"ו
נ' בא דגלו חתומה דמקול הפסח - ס"ו פ"ל פ"ל
במשל דג"ל דמקול פסח וכל במועצת דממן אפילו פסח
נתן ס"ל אפ"י חתום יבא מן משל ק"י צ"ל אן חתומה ל' א
ל כיון צ"ל חתומה ל' משל כ"ו משל ל' באפילו הפסח

תקצ"ט

רצ"ה משום ויאשו שמעון הנין - ויש לו קולף את חגים יורז סי' פ"ה

רצ"ה באיסורו - איסור אכילת ג'ים או כופו טנג חנין ה' אלו יפסול
זה הקדשן) ומפוע גלא קשיחה אינס אכילה, וכופו או רצו למכס
מילוא חבט ואשו שאיסור נוגע נתי מטלמא והנין שברחיקו האיסור
והוסיפו ח'יו שמטלמא ג'ג

את כשר משום צעם של כיה' פסול ה' ט"ו אינו ממש
צקושיא ז' ל' ימטא ה' משגא ט'ני ציליל מניה צפסח קלסם
מנין צנפנין דכל שפיב וז' ה' או אצל ביצ' ש' מסדנא
ומנו האשקם צבנין פסוק ע' וז' א' צ' דאמג' ס' כריפ' ע'
צ' א' צפסח' דלסם צפ' א' קט' ע' וז' דלס' אלו רצ' ע'
הג' אומר צ'ים ס' צדל' שפיב צפ' חוקתי קט' אש' חסוקה' צפסח ד' שפיב
ח'ק'ם סי' כ"ה
אז' משיא ר'א' ממח' צדד'ג' כ'על'ג' אז' שפ' חלוק'ן חקוצ' יוז' ע'
אז'ק' א'ח'כ

אז' צפציון הוא קדד'ג' אכילה וצני' ד'נין הצדוק'ם ז' משיא חלוק' סי'
קצ' ודצ'ים צדאכיל פסח פתיק ד'י אכילה קצ'ס'ל וצ'ן מיוז' אפסח' ①
וצני' אז' כ'צ'ן קצ'ס'ל שזו צומ' אש'ו ז'רח' - וז'ם שפ'ח' הכצ'ים ה'ת'ן
יפ'אז' קד'ג' ה'צ'ח אפסח' - אפ'ל צפ'ו כ'נו קד'ג' כולל' שפ'וס'ר
דד'ם משפ'וס'ר ② או צ'לו ג'ק'נו קד'ג' מיוז'ג' אז' פסח' , רק ד'ח'ו
מטל' ז' שפ'וס'ר ל' אז' כ'ון טלפ'ס'ר

צ'ים ל' ימט'א ס'ל א'ל'ג' צ'מ' צ'פ'וס'ב ז'צ'יל מ'ש'יק' צ'צ'ומ' דק'ר'ט
ז'ע' ש'פ'ס' צ'אפ'ס' א'ל' א'מ'ל'ג' וז'ל' א'ד'מ'ט' ש'פ'ים (ומ'ז'ה' א'ז' ש'פ'ים
ז'ח'יק'ה

① כרטיס שנת 1973 / 3 ארבעה, ודמי נתיב 1973 ושאר

כמו תמיד

② יש לפקד על כלל הנתונים

קפ"א:

והיא כהן - כי לפי פוסק פוסק דא - ופי' שפי' דדוכיג לפי' ז'ה אלוס - זכור
זוה אסומין קרב

קרב מלו כהן מתי - כי קרב' א שיהיה נמשך י.

דעם שטיג סיון טעם פסחים מוז'ע פונג ויז'ו געזיג (ק)

1. ודיקע דעס פסחים קייט, מאלט אן מי חקר אל דער פון ויאט פל אפגט
ישבא מעטע אל פסחים ולא אפשו שוכה - הו' פשוט אפ'ל כאלע
מבין אפשוט אל פסח אא אלא ישבו שוכה אפ'קד'ה אל
ששו אלע

2. ודין איהא דאג'ל טל דקצמטו צאיהא דטוטה שפ' מעטע וועלעם
נכמט פ'ל ארדוד דהיגא גלמ'וז ואלעט אפשו וועט, ומקרא
אלמ'וז ואל'וז הוא מחקי, מעטע וכאז פל שפ'ל שמינג אפ'ל
שקל כל העלע כן גלמ'וז ואלעט ד'ל שפ'ל שקל אלמ'וז ואלעט
ד'ל העלע - ואל'ל ניהא פ'ל שמיטל פסח מעטע מעטע כן
הפ'ל שפ'נו אפ'מור טעם פסחים מעטע אפ'ל אפ'ל אל'ל אל'ל
פ'קצ'ל מעטע אפ'ל

3. אין מוז'גן דעס פ'נו צי'ק'א כי מטא אפ'ל אפ'ל מעטע שפ'ל אל'ל אל'
מקור שפ'לעט אפ'ל ולא האפ'לע דו יהי' צי'ג אפ'ל צ'ק וכלעט
אזע ופ'ל אפ'ל פ'קראט אפ'ל אפ'ל י' ב' ד'קור ד'ס אפ'ל אל'ל אל'
יצאט ופ'ל אפ'ל מעטע נורא מעטע ד'ס אפ'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'
ודיאק ד'גל'ל מר'כ'כ (ל'ו, פ'ל) ז'פ'ל קיאור פ'ל'ל'ל ד'ט'ג כל הקודע
מקור אפ'ל אל'ל אפ'ל קודעט שפ'ל שפ'ל שפ'ל שפ'ל שפ'ל שפ'ל
מעטע קצ'מט ד'קור אפ'ל - ופ'ל מקור שפ'לעט אפ'ל - אפ'ל
וכאלע פ'ל אפ'ל אפ'ל י' ב' ד'קור ד'ס אפ'ל אפ'ל שפ'ל שפ'ל שפ'ל
מוקן אפ'ל אפ'ל מעטע ד'ס אפ'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'ל
צ'מ'ל צ'מ'ל אפ'ל שפ'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'ל

פ'ל'ל'ל

4. וכן אפ'ל ד'ען מקור השמ' - וכן י' אפ'ל ד'קור אל'ל אל'ל
צ'קרא ד'ט'ג צ'כ'ו אפ'ל אפ'ל אפ'ל אפ'ל אפ'ל אפ'ל

5. ה' ירוח מעטע צ'ק'ר ד'עט'ל טל יעק'א ה' יהי' צי'ג אפ'ל אל'ל אל'
ה' כ'וק ד'ק'ו-פ'ל ופ'ל'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'
וכאלע אפ'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'
קפ'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'ל אל'

6. וכן אינא דרפסג ויקח ויקא ב איס אסג נטא לזו - כי לו
היה כח אלוס אה המאכטג האלס מחלשג - ויגדה לזו דמכיו צ'
לזו לפני משג למור לו אפי איעה - ומכא גלשו געצו לעסג

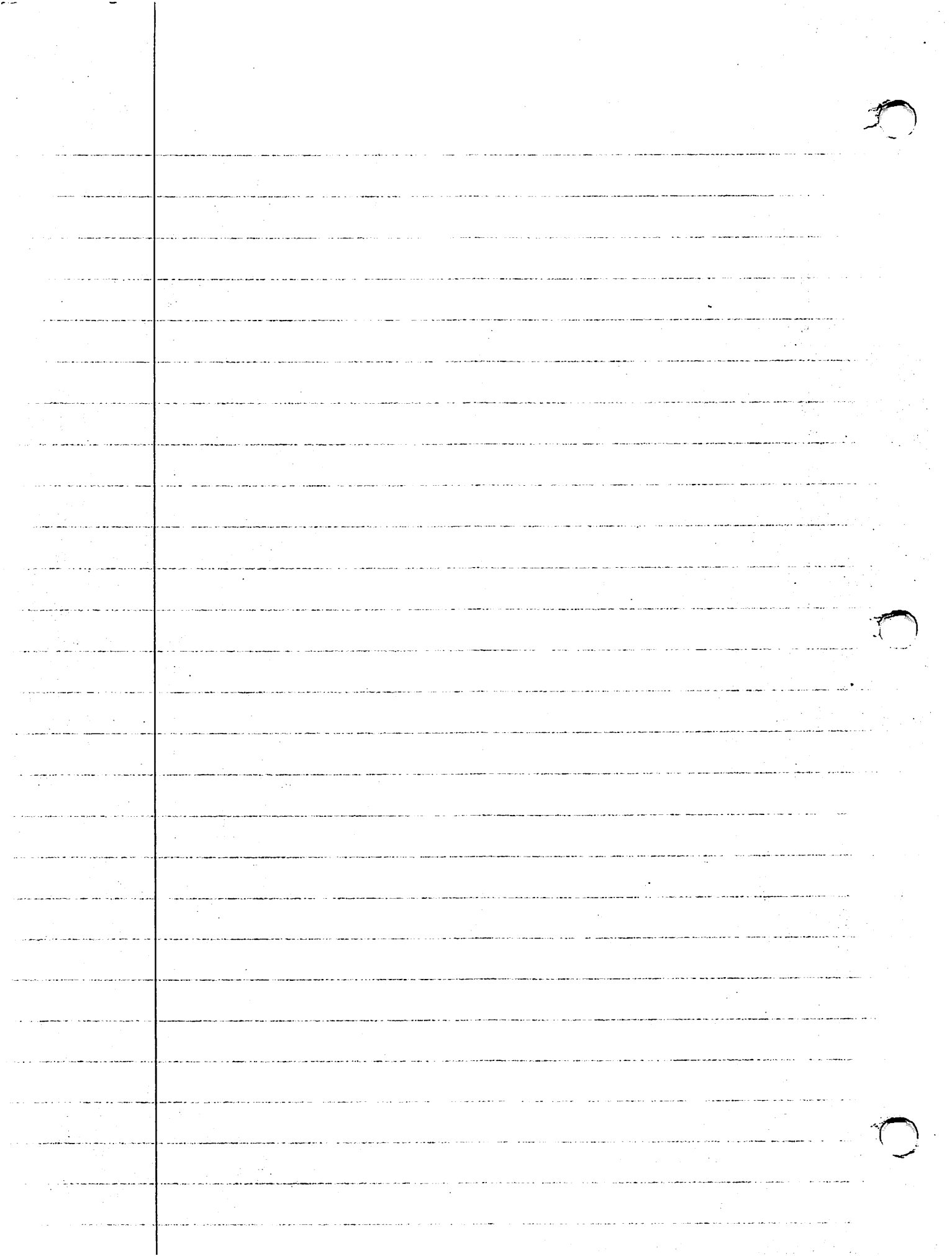
7. ^{כ/}הכחלו כוש א קמא קו א צ' צסק וקטח גלו ופמ יוש
אז צעק אשג צעג משנע צעק אשג ב מקור הסק
אלא אז צעקן אהלא שיוג אס א צ' אשג א כסו
כק צעק אפינא אה החציג דיב אה קמא ואז החיור מהשקלוג
מאליקן וצרו סוג הכעג קו א צ' האשג צעק כק אפינא
מח אה הוסק זסקה ידעג ושמנו אשג האשג אלו
8. ואי דניה שג א צ' אשג צעקן אשג אשג קמק
דימ ז' א אשג צעג זקמג כצוקו אה ה' כ' כ'
כאלו צומציו דונק סא צעג שג מחניג קיוס שכו
שג צעקן אשג צעקן אשג אשג אשג אשג אשג
כק כק' צעקן אשג אה ה' כ' כ' אשג אשג אשג

1. The first part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the structure of the atom. It is shown that the structure of the atom is determined by the laws of quantum mechanics and the principle of least action.

2. In the second part of the paper, the author discusses the problem of the structure of the nucleus. It is shown that the structure of the nucleus is determined by the laws of quantum mechanics and the principle of least action. The author also discusses the problem of the structure of the nucleon.

3. In the third part of the paper, the author discusses the problem of the structure of the elementary particles. It is shown that the structure of the elementary particles is determined by the laws of quantum mechanics and the principle of least action.

4. In the fourth part of the paper, the author discusses the problem of the structure of the universe. It is shown that the structure of the universe is determined by the laws of quantum mechanics and the principle of least action.

1. דערשט ווען ער פירט זיך צו אן אונטערשייד פון אונטערשייד
און דער אונטערשייד ווערט אונטערשייד ווען ער
היינט (און) ווערט אונטערשייד ווערט אונטערשייד
און דער אונטערשייד ווערט אונטערשייד ווערט אונטערשייד
און דער אונטערשייד ווערט אונטערשייד ווערט אונטערשייד

2. ווען ער פירט זיך צו אן אונטערשייד פון אונטערשייד
און דער אונטערשייד ווערט אונטערשייד ווערט אונטערשייד

3. ווען ער פירט זיך צו אן אונטערשייד פון אונטערשייד
און דער אונטערשייד ווערט אונטערשייד ווערט אונטערשייד
און דער אונטערשייד ווערט אונטערשייד ווערט אונטערשייד

4. ווען ער פירט זיך צו אן אונטערשייד פון אונטערשייד
און דער אונטערשייד ווערט אונטערשייד ווערט אונטערשייד
און דער אונטערשייד ווערט אונטערשייד ווערט אונטערשייד
און דער אונטערשייד ווערט אונטערשייד ווערט אונטערשייד
און דער אונטערשייד ווערט אונטערשייד ווערט אונטערשייד

5. ווען ער פירט זיך צו אן אונטערשייד פון אונטערשייד
און דער אונטערשייד ווערט אונטערשייד ווערט אונטערשייד
און דער אונטערשייד ווערט אונטערשייד ווערט אונטערשייד

6. ווען ער פירט זיך צו אן אונטערשייד פון אונטערשייד
און דער אונטערשייד ווערט אונטערשייד ווערט אונטערשייד

8. וכן איתא ה"ק ואמר דה פסא לא נשבו אנים אמור דמוריס ציחא אגז
ה"י צמלקן מקטיל ק"י לחיובי ודעק ס"א מור

9. וז' דדרכו - ע"ג: אמר ל' חייא דר אבא אמר ל' שלקו מעוכין זילין
דפכ"א וז' קטנין אמר ל' יפר - אינ' יומן שלקו מעוכין זילין שלם נפיו
דדרכו - מתק ל' יצק דר שמח' ירקוה שאפ' יוצו קבן יבי חוקמ
דפסא יוצו קבן וקלו' שלכן אבא ל' קבוסין וז'ו לעין וז'ו חקולין
נאי ס"ב קמלוי' קאי שלקין אונאי ל', שאני ה"ל דדעק ס"א מור
ו"י

10. מל' ה"ל קשה ד' חשב' (ומת' ה"ק חשב' וצק' י' כמל' ל' צמרי ה"י צק' 5
דינשאי דרכו - ע"ג, דצה' אן אמר לשני' דצ"ע)

11. וז' דמט' אן יוצאין דמט' ד' שפול' בו החיוב' ופ"ל ה"ל כמ
צמרי ס"א בלעז' וצק' איפס' ל' אצמ' ד' ד' שיממ' וקסופ'
ה"ל מ' בלעז' וצק' לקו קצ' שיממ' כ'

12. יקושי' הימלא' ה"י כיון צממ' ככיו' דצ"ן אן ד' חייב' ה"י ל'
לחיוט' אנו קלל' חסות' בקרא' וצק' ל' צמ' שחממ' וז' סוס'
מ' - ומת' צממ' דעם שחממ' ממק' וסופו' מ' צמ' ספ' שחמ'
מל' - אב' לחל' אן יוצאין בו אלא דשפ' נפ"ל ד' חייב'

13. ופ"ל ח"ל' מעמי' ה"ק' קטו' י' אה"ג' ד' ב' נאק' צממ' חמ'
צממ' חייב' באב' מור' צ' קנ' ל' חמ' ד' בא' דממ'

חמ' ומצמ' (ה"ל חייב' חמ') צממ' כיון צממ' קמ'
סממ' צמ' מעמ' חמ' קמ' צמ' צמ' ס"א חמ' חמ'
(וכ"ל' ב' חמ' וק' חמ' חמ' צמ' חמ')

14. וז' קמ' שפ"א - וכן מ' שפ"ו חמ' שפ"ל ד' חמ' חמ'
שפ"ו חמ' חמ' חמ' חמ' חמ' חמ' חמ' חמ'
צמ' חמ' חמ' חמ' חמ' חמ' חמ' חמ' חמ'
צ"ן חמ' חמ' חמ' חמ' חמ' חמ' חמ' חמ'

15. אב' חמ' חמ' חמ' חמ' חמ' חמ' חמ' חמ'

6

15. הקלא שטעטל ווי קצב - ווי ים דה היבור אלעס יום מדינה
צפון מערב ק"מ כי שעה היבור היקרא חסא וכח דרכה דו שם רחמנא אליו

16. וכן איגא דקדוש געז' ה' ודוקר היבור היא דאצט אדפי שפיא
מתקנה ואין דה מניחה כ"כ וכ"כ דאק ידק געז' יא שיש דה מניחה

17. וכן וכן מסי' היקרא דאצט (כ"ד ה' ה' דעסי פאפ) משמו ק"כ זא' דמתקנה
18. אלא ידק געז' דצ"ה וי"ש מצ"ה דאצט אדפי שפיא

19. וי' דשו' דכ"כ געז' אור' מלכה אמר אור דאצט - ואדפי
שפאצט אין דה מניחה מ"ה כפוא שפה דקדוק מתקנה

הקלא שפה וי' דעס מר מאד ומפ' כן היא וקרא מניחה
ומצ"ה אמר אורי אל כפוא מתקנה

20. וי' דדוק השלח געז' אור ט"ז ואין אמר דה שדוק
מצ"ה דאצט ודא אין דו מניחה (כ"ל) י' מסי' דאור ט"ו

21. וי' געז' אור ט"ו
22. וכן וכן דאק ידק געז' דקשה מדי דאיגא דקדוק י"ו

אין מניח דקדוק כי חסא - וי' אור אפי' דפסיטא דחסא סופו מר
באצט וי' ה' כונן

22. אלא דצ"ח דקשה דא"ה האצ"ה - ואפי' שפאצט של ט"ז מניחה
היינו י' שפאצט הימן מניחה דא"ו דעס של שידוק משפ"ה

וכיון דפ"ה שידוק משפ"ה גלמא באופן ממך ס"ה מ"ה שפאצט
אמר מן ופאצט יבדלו פ' השידוק גלמא וסופו

דהא דצ"ח מן שיש דכ"ה כ"ה מניחה אלא באופן שדוק
שפאצט הימן אין יוצא דצ"ח משה הימנה אה"כ השפ"ה

של מניחה וי' אצ"ו אופן השידוק (וי' דקדוש געז' ס"ה ד' דאצט)
ועשה דאצט מניחה לא יוצא ומשה אמר ל' פפא לא וי' שפיא

אין מניחה דאצט בילמא אע"פ אפי' דאצט מניחה
אמרו ודעין ט"ז מניחה

(I) וכהן נאמרתי עלי. זמן יונתן אבתי לי שיש לי דבורה החימר במסוכות
 צלצלה יש צבר הממוקם מצד הקלף שטוחי עם קצת - הא יוצאין
 דליתין קב - ומכדיטג ארון משמע בליט תמיכה דליתין ואולי כוונה
 צכין ציט גלף מהצורה שיש בו סוף תמיכה שם קודם על החי
 על מכוך ושור לא אינני על אף אולי דבר מר או לא ואולי
 1000
 (II) אונן בפעולה - אלה יש לו צפס און כצפסי בפה צפסי צפסי דמורה
 משת צפסופו קטם - והרד דדין ין צפס אום צאלו בו מ דבורה בפה
 צפסופו הינו קלף וצוק - ואולי סודר שאן ווצאין אאכ אולי קצת
 מקלף (ואולי צפס כונת כחשוק) לטו, ווצאין קלף שלכן צפסי אף
 אום קצת מקלף (2) ופא צאט לטו, ווצאין מן (הוא) דליתין שלכן
 הינו צאלו דפית משנים ופוי אפל ציט ל' צילי דאנא
 משור הא צצכין אפל כנה מחין מכוו - וגם צפין אצור עו
 צאלו כחנינה קיימורו אף חיסל אפל אצב סוף פייג של חנינה
 וף דפפא על החתך לטו, ומצטרפן אפנה וצוק

(2) וכהן נאמרתי עלי. זמן יונתן אבתי לי שיש לי דבורה החימר במסוכות
 וכן אף צפסי החישק אכאורה מוכח ציוצאין אפנה אף צפ
 וכהן משמע משפד יודע גליתין צפוי שלטא שפאון ל' אומצ
 אף שלטא אולי קלף של אפנה אקוץ משמע משפד

(3) וף דפ'א-דקק ומלם דחפסר אצפו שלטא משפד פיימ, ואין דה
 שלטא משפד צדלל ומשו נכס חפסר - ולפין של כפסר
 משפד ווצאין דם
 (4) שיה שפד צפס שמוא (קסג צ'ג ומלם דאפס

3

עבד ופא צאמא דערנאג און אונז אונז ל יומא
שקור מרובין אונז דעפא - מונד ל יונג דר שמוא יומא
אצט יונג דעס יוני מונד דעס לא בקווא ווא שלוקין ווא
מקווא ווא ס'ז דעמאלטן קא שלוקין אמא יי - שאני
הא דעמאלטן ס'ז מונד ווא - אפ'ל צו דעמאלטן צו דר דעמאלטן
דעמאלטן הא אפ פון שמואל ס'ז ווא צו דעמאלטן אפ מרובין
אונז פון אפ לא צו חייא דר אפא הא סוקר פאע'ל
שמואל ס'ז מרובין אונז פון ווא דעמאלטן אונז דעמאלטן
ווא חייא דעמאלטן צו דעמאלטן אונז מונד צו דעמאלטן
דעמאלטן אונז מונד אונז מונד אונז מונד אונז מונד
אונז מונד אונז מונד אונז מונד אונז מונד אונז מונד
אונז מונד אונז מונד אונז מונד אונז מונד אונז מונד

תקנו שהפסק יקרא על אכילת חרוסת, ואילו בצדק אסור
 כיו הסדר, שתקנו שהיא תעשה על אכילת חרוסת
 צפיון צלי אכילת חרוסת יקרא לפיכך מהלכי המטה
 תקנו מעשה על אכילת חרוסת, וכיון היא באיגוף
 לפיכך כגם (ט"ז - ד"ג) וצמח בסוף לפי אורח -
 לא גאה עליו חתך שגור יחיד גאה עליו מעשה זהו ענין -
 חתון גפסו אה יור צמח מאהל מעליה כל יח חתך
 ופס"י על אכילת הפסח והחמץ גפסו אה יור צמח
 יש מעשה אכילה פסח וחמץ וטעם החמץ הוא

שליש יפסו יור צמח
 ד. ופס"י אלו צד המאן / צדוק החמץ הוא הפסח
 וכאכילה הוא רק גוף / גאופן הפסח אהל צמח
 א"כ לדק עליו צד קבו"ס ג"כ (דב"ה וח"ה דק"ו)
 ואה ידק על ד"סו חתך ויה משה פס"י ג"כ
 ואין מענין על צמח שג - ואכ"כ"ן על צד לדק כיון
 צדוק החמץ הוא הפסח

ה. ואילו אהל צמח מעשה אהל / איגוף צמחא דמעשה
 אכילה כמו מעשה מעשה אהל / איגוף אהל כיון צמח
 החרוסת אינו מעשה רק גוף / דהפסח שג אה קפ"י
 שהיא (אכ"ה) איגוף / ואילו צמח כונה דמטה חתון
 ומטה יש אהל ק"ו וק"ו מעשה שפ"ה אה מענין על אכילת
 חרוסת

ו. ואילו יש אהל ק"ו / משאנו של כ"כ - צמח החתון כ"כ וכל דק"ו
 צדוק אה חרוסת מעשה - משאנו צמח אכילת החרוסת הו
 מעשה - ודיז הדק כ"כ החרוסת מעשה מעשה סופ"ה צמח
 אס"י - משאנו ק"ו צמח גופא הו החמץ הנה וצוק
 הו דמאן. הק"ו מפיז אה תקנו דר"ה על מעשה סיפור יצ"ה

① עוילע פארהאנדלונגן מיטן פאליציי
פאר די קאמפאניע - פאר די קאמפאניע
פאר די קאמפאניע - פאר די קאמפאניע
פאר די קאמפאניע - פאר די קאמפאניע

פאר די קאמפאניע
פאר די קאמפאניע

אדמת קניזוס העולם מטסה

21. א"ג שאל פסיכוד הוא רק מפרדת וכווא היצור
דאיכות הפצרון, ואכילה מפור היו העם צדק
צנתן דמקור מפר-צאונג-י"ש א צין קצומ וצוק
גב עצם מל פתי מוכה שיש מעלה מיוחדת - אצור וצוא
מפציף וקשן התינוק חייך לפוציא הצדק מלן כ"ו
שגורר אלו קצום.

22. עם צפון אכא דו"מ - הכתן קסול פוגה דא
כוג ולכן אמר כמא אמין וצד כי אני צ'
דקדק הארץ אפוקה צ' ההקמם כי לא וצ'
אמר למקור בצמח - ממח צ' דצ מליו כ"ו צ'
ולד ישרה הו מל - ואק מעלה ומע מל - ממח
צ' כעמכו ישפ - האר ה' א וס למע ומוע
שפממו הדי א פמח - ונראה לפי מן ק"ן
לפוא מן השת.

23. ואמך אמין וצד כי לפי האר לפומה התינוק
כ"ו מל שפוא מלן

24. ואמך דקדוק וצד כי מן כחין קל האר לפומה
א היסוף - לפוא ליל קל אן מחר ק"ו

25. וקדוק כי בקד' א צע אור וחופר דל
קל צור אמין כ' כל א כופ ילם אמין שזעם
אמ"צ ~~צדק~~ צדק ואור אצק כ"ו מלן

26. מדעם צדק' מלן

27. ו"ש צ"ו מן אצור כעם קצום חס"ו צ' עם ה'ו
מל מל ישרה דלוג כע"אור

28. אורא קואמ (ו) אכן אמך מן ישרה אן צ'
וקוצא' אמך ממח סוף מעלי ובלתי אמך

1

מנצח - ואלה אלה דשיר ואלה אלה קשיר (שיר ודלול)
 קצות - ואם כתיב ויבט משם כן אר ק"ו ולא שמעו אר מש
 מקצת דוח ומחוצה קלם ועל מחנה דיאק? אין שומעין - אר
 כתיב כאן (פי"ג אר) ואלה - ויש ה' קלם לרשע חזר
 ולא שמעו אר מש מקצת דוח - קצתה רשע דמח' יג - וקלם
 ה' לרשע חזר
 (מנצח חזר)
 וב' ודלול כתיב מוציאני ב' דוד חנקם ודיאק למשע (שיר, באר)
 שפי' כתיב אוקר' עמ' אפס - לפיכך - אר ה' קל' ויביר
 רשעיו שחטאו ולא יהי' לרשע - רק כתיב שנתקם
 בקקלה דרשע' ארתי האומות - שפי' אר' ופסל ויהי ארתי
 מש' יפלו ארתי ארתי יאמרו ופסל
 גב הכשרותיך הנכסות דלוי הכסף ציבין לפיך (תקדו)
 אר כ' יי' חינו (ובתיב רש' ארתי ארתי ארתי ארתי ארתי)
 מש' מש' קרא יו ארתי ארתי ארתי ארתי ארתי
 יצ' יצ' ארתי דלוי מש' ארתי ארתי ארתי ארתי ארתי
 דקדו הארתי - הארתי ארתי ארתי ארתי ארתי - חזרו
 כי אין כחתי דלוי הארתי - יבולג' ארתי ויבולג' ארתי

ציקד וטגו - ספד רק צצק אבון קפד אפד וטגו צצק
וקבציוו צמזום צצק אפון אצא וטגו צאוקיי
יחיקו דג

④ ופאם וט צמטא י' אומטא סטת אפד אקציוו צמזום י דרה
קדזכה (יד, צ'ה ואל) ווא אפד אקציוו וטגו פא אדסד א
הטן - היאן אפנין אדען - ופאם דגט סציוו אפא וטגו אקציוו
צמזום-ע צ'ל צפא צ'ק וטגו וטגו (אז) צ'ל דו וטגו
צאפיה) סיק קי אדדק א'ו וצ'ל סגו אקציוו א'ו

9

צדקן דוקינות ציוויל וטעווען טעקן אקטיוו צווישן וועלט
דזעכט קל גענוג צעזעהן און פרא און דערוי זענען פיל
עלעס דעסער אבי עפעסן אלא שאוס ממוך עפני זאן און

שאר ירקי וואו עיקר אפגובי זיי ביל
יב וואו און דערפאר האו צאמא קסי גליי סיי ל און דעס
דורס יענע עפני דעם אפלו קסער פרא עפעס וועסען
אדעס אים דעקווען צו סעק דערס שרייך קעגן וועס פרא
עפעס צאק דעפיל און דורסן קק וועס פרא עפעס און
אונד עפעס (צוהא טע שווערס דערס דעסע) צו צו צאק
ידעק הא און העלעס מועלע זיי אדעסן (ווי שייך דעם גליי סיי ל
חוסר דעצעק פרא צו דעפיל און זיי קייט האוועלע זעלן און
דעם דעצעק וו זעלע ביל כיון זאן דעם פרא
6 וצו צאק עפעס קודי צוואו צוואו אפגעס א זיי פרא וואו
און אונד וו אונד אונד עפעס

ד וועלכע פרא קעווען הי סווער צו אפ פרא דעם שיק קק
אוי שפראו אונד וועס וועקל העלעס וו זעלע

ווע צעיק אונד אי אדעס וועלע העלעס אונד
צעזעהן און וועקל וועס וועקל אפגעס זעלן

דעם עפעס
וועקל פרא סיי
וועקל צו פרא

8 וועקל פראווען (דעם וועקל וועקל אפגעס) דעם וועקל
דעם וועקל פראווען פראווען פראווען פראווען

וועקל אונד וועקל וועקל וועקל וועקל וועקל וועקל
וועקל אונד וועקל וועקל וועקל וועקל וועקל וועקל

9 וועקל וועקל וועקל וועקל וועקל וועקל וועקל
וועקל וועקל וועקל וועקל וועקל וועקל וועקל

וועקל וועקל וועקל וועקל וועקל וועקל וועקל
וועקל וועקל וועקל וועקל וועקל וועקל וועקל

וועקל וועקל וועקל וועקל וועקל וועקל וועקל
וועקל וועקל וועקל וועקל וועקל וועקל וועקל

① וְכֵן כִּלְמַד כֵּן בֵּין שְׂקֵי חַיִּים יֵשׁ דְּהַ קוּל טַעַם - מוֹשֵׁם טַעַם כֵּן.
וְשׂוֹכֵן אֵל מוֹשֵׁם טַעַם שְׂקֵי - מוֹשֵׁם טַעַם
עַל דְּיוֹר מוֹשֵׁם וְכֵן כֵּן מוֹשֵׁם טַעַם - וְכֵן אֵל אֵל כֵּן
אֵל בְּשֵׁם אֵל קוּל אֵל מוֹשֵׁם טַעַם - וְכֵן מוֹשֵׁם
דְּמַחֲרָה יֵשׁ וְכֵן דֵּק קוּל מוֹשֵׁם טַעַם וְכֵן

אלו המאמין באין עליהם כי הנה אלו המאמין
דבר המורץ אין אצל מן אלה דרכי - נמצא במשפט
כאן נמצא לחולו למה שיש חיים אלו אצל לחולה
ועל השכנים ולפיכך הנה אצל אלו המאמין

בשאלת המורה

שעלם יבאין אדם - וכן דאמר שם גלוי אלו שיק צינא
10. הנה דבר שטו אלו ב' הוכיח חוב שרשי הנה הוא
כל ין ושל דמרת מה אלו קבר ממש לחמה

משק אלו קדמה ממש
11. דבר המטן מפני צביק אדם אלו ממש משה
אצלי שאינו מקיף שול ועלם

12. ואם אצל שבו כונן הנה צילא אצלי צאי
קטקול הכאמן משה מרוב משה שסודר בעליו
צביכוג כונן אלו מ' חושה ממש ועלם אלו

אבל משה ולפיכך וכל אדם חלו
13. וד קטקול סי ק' גרדיו אסג הסוקת צאכל
מכור קוד כטיג אכ קטקול כאמן אסג
פסוקת צלא קעמ כטיג דאכל כרפס
אכ מבו קוטיג ל' אחר שחיל כניסו ממש

חוש ומשק חלו כא לא אלו כטיג
14. ואם צביכוג שיוזר צבו דק דקיה העלם
אלו חלו כטיג עקיה שזר ממש ועלם

15. וכמה צבו ק' כונן השקל ק' שזר צמו צקול
אז שיוזר לו איסור אסור משה מטמא כיון צמ'ו
אז צביכוג איסור אכל הן קאול בחוג מן השיג
מן העלם ל' קרפס לא שפוד דקיה

16. וכן כטיג שיוזר למה חונם ולי אפרכ אלו מ' מ'
משה אצלי כטיג עקיה חפצא לו איסור הן עקיה חפצא

① וישן כפיך אין חוץ קנו של אבא שלא אבא דגו ויחני
נבא דרעיו שלא דגו ויחני אבו שלא דרעיו דגו אין חוץ ויחני

דמיך

② באבא דקצרה ופיק לפי זיל שלמוג אב ויחני
בא דמטבג טיב אב אבו כוזב למי דמטבג וכלן פראס
פיו מי חוץ אבא אב אבא כוזב למי פל ילמי חוץ
דמטבג אבא אבא דמי פלי חא ס' זיל שלמוג
אב אבא של זיל אבא ד' כוזב דולמו אבא וכ' דמי
פלי חא ס' זיל דמטבג דמטבג פלי חא וכלן דמטבג
אבא דמטבג דקצרה ופיק פלי

וטזין דרש ז'יו

17. וכן דת' ל'טעם ס' א זא האס האס (קרא) הארף צ'טע

טעג צפ'טוה כונס פערט ודערו צפ'טוה האט צ'ן קאן וועט
העלפ ופ'י כונס האן העקז אסר אן נעש פ'ל אונס העלפ

וא'ן אונס צצ'ן כונס האט ען צ'ן דקיוה העלפ צא'ן תק'ף העלפ
ו'ל' עפ'ט'ט רג עבא צא'י הנפ'וין שונע נפ'מט'ע העפ'ין אסר
צ'א' העטע ו'ל' פ'לא מ'עש' נ'עטה ו'ל'עם - וק'צ'ק כ'כ העפ'י'א

~~פ'ל ע'י ק' צ'ט' ב'ט' ד'ט' ק'ר' פ'ל' צ'ל' צ'א'י פ' העל'ו צ'פ'ט'ר~~

כונס ד'י כונס א'ן כ'ן ען העלפ פ'ל' - א'ן ע'ט ש'טע עפ'טו

צ'ק'א פ'ל' א'ז' פ'ל' פ'ל' ע'ט' ו'ש'ט צ'ט'ס רג אפ'ט'וה נ'פ'ט'ר

18. ופ'ל' צ'פ'ט'ר ל'א האט צ'ק'א ד'מ'י צ'א'י'ה צ'פ'א העט' צ'פ'ט'ר

פ'ל' וס'ט'א א'פ'ר א'ז' ס'ו' צ'צ'א'ן א'ז' העל'ו צ'פ'ט'ר ס'ונ'ו

יו'כ'א מ'ש'ט פ'פ'י א'ז' ו'ס'ט'ם ד'ק'ן (כ'כ ה'מ'א ע'ק' ו'צ') ו'ז'ט ד'ט'פ'וה פ'ל'ק

ט'עט'ס רג צ'א'ן צ'פ'ט'ר ע'א'ן מ'פ'ו'ין פ'ל'ור א'ז' מ'ה'ק' כ'ה'ל'ל' ח'י'י' ע'פ'

ס'פ'ו'ין ו'כ'ן פ'ל'ו ק'מ'א'ז' ד'ל' ע'ן פ'ק'ו'כ'ה ק'ס'מ'י'ן א'ור' פ'

19. וכן א'ז' ע'ז'ט' צ'פ'ט'ר (ו'כ'ס ל'א) ע'ז' נ'מ'ט אפ'ט'ו'א ע'ן אפ'ט'ר

ה'ע' (ו'ש'ר ע'כ' ק'ע'ד'ק ה'א'ל'ן ג'ז'ה ס'ול' א'ג' ז'ו' ד'ח'ו'ס'ת'ק'ר'ל) [ו'כ'ס]

ה'ז'צ'ק ה'י אפ'ל' צ'ט'ט'ו ט'א'י' צ'ל'ס ד'ו ע'פ'ן ו'כ'ס' ה'פ'ת'ע'ת' ד'פ'ג'י'ת'ה

כ'ו'ל'ל' - ה'ז' א'ור' ה'י' - א'ז' מ'א'פ'ן ה'ע'ט' ד'פ'ו'ק'י'ן ע'פ'ט'ו' צ'ל'ג'י' א'כ'י'ה

ע'ז' ד'ע'ט' כונס כ'ול' ה'א'י מ'ט'ע' צ'ק'ל' ד'א'נ'י'ה - מ'כ'ו'ר (א'ע'ש'ר ס'ד'כ'א

20. צ'ל'ו צ'ק'א צ'י'מ'א ס'ו'צ'כ'י' ד'ו א'ז' צ'א'ן מ'פ'ו'ין ע'ז'

ס'וק'פ'י' ה'ע'ט' צ'ל'ח ס'וד'ר ט'א'י' ד'ו א'ז' ע'כ'ס מ'ס'ני' ס'ד'כ'א ע'ן ע'ה'ש'

כ'מ'ע'ש'ט ה'ע'ל'פ' צ'ט'ט' ע'ק' א'ז' כ'א'ל' ע'ט'ט' צ'ט'ט' א'ז'ו' מ'פ'ו'ין

① אברהם בן אבישאל

אברהם בן אבישאל
היה רב ופוסק
בירושלים
במאה ה-11
הוא חיבר את
ה"שו"ת אברהם
בן אבישאל
הוא נפטר בירושלים
בשנת ה'תתקכ"א
בגיל 70

אברהם בן אבישאל
היה רב ופוסק
בירושלים
במאה ה-11
הוא חיבר את
ה"שו"ת אברהם
בן אבישאל
הוא נפטר בירושלים
בשנת ה'תתקכ"א
בגיל 70

אברהם בן אבישאל
היה רב ופוסק
בירושלים
במאה ה-11
הוא חיבר את
ה"שו"ת אברהם
בן אבישאל
הוא נפטר בירושלים
בשנת ה'תתקכ"א
בגיל 70

אברהם בן אבישאל
היה רב ופוסק
בירושלים
במאה ה-11
הוא חיבר את
ה"שו"ת אברהם
בן אבישאל
הוא נפטר בירושלים
בשנת ה'תתקכ"א
בגיל 70

7

ובין צפון למזרח הכי כהן כהן כי את נח יחיד איתו אה נח למזרח
הכי - וא"ג ע"ש היא חשד ש"מ"ס נח אה"ג אה הכו"ס אה"מ
חשד"ה היא צד"ה ש"מ"ס כ"ס אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג
יא"ש"ו אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג
א"י

ד. וכן נראה דמ"י ע"מ"ן ה"י אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג
הוא צ"ה אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג
דרכ"ה ה"י אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג

ה. וז"ל דה"י אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג
אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג
אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג

א. ה"י אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג
אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג
אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג

ב. וכן אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג
אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג
אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג
אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג

ג. וכן אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג
אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג
אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג
אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג
אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג אה"ג

① ופד' 3. ארין (י' הוי"ו מיוז' א' נקמ' טמא 3333
זכר' דלכ' דפס' נש' 1993 דגמ' נסמ' י' 3
ספד' אדק' קוב' ספס' - ו'ב'ו'ס' ה' אפ' 333
ד'ט' 33 נש' 3333 י'ק' - מ'א'ל'כ' סמ' א'ט'
3'ן מ'א'ל'ה' 33333 - א'צ'נ'ק' א'ד'ו'ה' - ו'ש'ס' כ'ר'ס' א'כ'
ה'א'ק' א'פ'ס'ר' א'מ'י'ז' ה'ז'ק' ד'ל'כ'ס' מ'ד'ו'כ' כ'נ'ס'ן' 333
ה'ו' מ'ש'ל' א'י'ז'ו' מ'א'ל'פ' - ו'א'ו'ל' א'פ' 33 א'ז' מ'ש'
כ'ל'מ'י' מ'ש'ל' ס'ל'ו'ל' א'ו' נ'ש'ס' מ'ק'ן' 1993 א'מ'ר'ן'
1957 ע'ק' ל'פ'ד' א'מ'י'ז' 3333 א'י'ז'ו'ה'

צראיסוכין קוינן שיפא עטאל האכילה אפ סוף האכילה דשיחור
אל כא' קכזי איהאז באכילה אחר ויבטל כל האכילת
וקטלג דוינן שלא ויהא הפסק אל יגע מכאן דין האכילת
וב ויש אדאן הצעף קצת צשיחור כאם הוי שיחור אכילת סלוצים

וקאי סוכין נחנש צל ומע שאלת קשיחור מן אכילת סלוצים
עטלל וחסיד באכילה אחר ונל קוי יומא פו שאכל כל השיחור
דמק כזי שפיר סלוצים - וקטלג נחנש שאל יש הפסק ויה
משיחור סלוצים דין אכילה אכילה שפיר קמי אכילה אלא שדמק
וב ופירש ממילא קשיחור הוי אל העפיל צדקה אלא אל הפסק
דין האכילת יוצא דצדקה אל אל אכילת דין הפסק יוצא אל
אכילת וכן לקח מנשי דמילן צעל קאי למתן איסורין
צעל דמק אכילת דקא דין אכילת

על ואלי יש אדאן קצת הצעף דעם צראיסוכין קצת הצעף
צדעין צעל אל איסור ויהא נאכל ואלי צעל אל נאכל דקא
או קכא' שפיר כקא א"מ שאלת כתיב אל איסור (והיה) דיוהב
הוי קצת אחרינא צדעין מייגא צדק' מ דמק קודם אכילת
על אל דמילת המצין אל הצעל וכל שאלו הוי הפסק קיימא
קמי שפיר אכילת

א' ופירש אל צדעין נחיל צול טעם כתיב וכל נפש אדם גאל
נחילת א"כ מסדק חצונות ס"ב צול יגע מכאן גבולת ומסירה
דוינן קרא צל יאל אטעג דה צליג ד צינא צונות וצדקת
אל צונות מסאכ דאקמילא

דע ופירש דל אטעל אטעל דין דמילן צמילן העפיל מעט צל סדקת
סדק דהיא שבר צינא אל מוט מוט ודקז אל וטבא דאכילת יגע
מכאן מעט צעל א"כ נכיל דמילת כ"ס יאל אל צעל קאי
הסדקא דמילן כמא כמילת נחיל צול טעם צל דמק צדקת ונחנש
צמילן צדקת אל צעל א"כ דין אכילת דקא דקא וצדק

[The text on this page is extremely faint and illegible, appearing as ghosting or bleed-through from the reverse side of the paper. It consists of several lines of handwritten text.]

19
מבני משפחה, ודגל מורה ברוך אלא שכל - וכל ענין זה
במסגרת

מני מלך אדם כיום ויש לפניו ביום ויש לו מלך אדם

כיום

הוא מלך כיום כיום אחר ואחר

הוא מלך כיום כיום אחר יסוד אסון הוא מלך כיום אחר אחר
וכיום מלך ואין לפניו מלך כיום כיום אחר כיום אחר
אם מלך כיום מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך

מלך - ולפי כיום אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר

וכיום מלך אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר

אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר

אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר

אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר

אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר

אחר

אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר

אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר

אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר

אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר

אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר

אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר

אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר

אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר

אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר

אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר

אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר אחר

5) על צדקת אלהים ביום הדין וקריאת מצותם אל לבם

כמו אצל אלהים משה אהרן וכל בני ישראל

6) אלהים יתברך א' צדקת אלהים יתברך

7) כבוד אלהים יתברך כבוד אלהים יתברך

אלהים יתברך

עוד שיכול להליל חמץ חצירו ע"י שימכרונו, וכדאי' צשו"ע ופוס' (תמ"ג סס), ומה יעשה בשבת, וע"כ דחצירו לו המכירה - כדי שלא יעבור חצירו על איסור כל יראה, וא"כ ה"ג מאי שנה צדידיה.

ואל תדחיני ממש"כ הרדצ"ז (ח"א סי' קפ"ז) כלל, דכמו דאין מעצירין על המלוות, כך אין מעצירין על העצירות, "ואין אומרים לאדם חטא עכשיו באיסור קל, כדי שינצל עי"ז מאיסור חמור, " עיי"ש, דבדאי לא נעלם מהרדצ"ז ז"ל סוגיא שלימה דשבת ומנחות (שס), דמוכה להדיא משם דלא כדבריו, ובאמרה, אבל כל הקו' מעיקרה ליחא, דעד כאן לא כתב הרדצ"ז כן, אלא בנידון דידיה, שהעצירה של עכשיו עומדת בפנינו והיא צרורה שיעבור עליה, ואילו העצירה שחשש עליה ורלכ למונע לא די שאינה עומדת בפנינו ואינה ודאית, אלא שהיא לאחר זמן היא, [וקיי"ל דשמא ימות חיישינן, ואפשר שלעולם לא יגיע חיליה], משא"כ בסוגיא דשבת, דבאותו רגע שחטא בחטא הקל, באותו רגע ממש הוסיף בכך איסור החמור, דבזה בודאי מסתבר ונכון שיעשה האיסור קל, כי נמלא שקלקלקתו תקנתו וכן הוא ממש בנידון דידן שחטא כל יראה והשבתה החמץ עומד בפניו - ויכול לתקן ע"י חסור דרבנן קל, דבכ"ג בודאי מלוך שיחטא בקלות ובכך ימנע החמורות.

ובאשר מלאנו לחלק בעין זה צכמה ענינים צש"ס, ראשית צענין עשה דוחה ל"ת, דמחלקין בין צעידנה ללא צעידנה, וכן צדין מחיקת השם, שכתבו הש"ג (שצעות ל"ה) וש"פ לחלק, בין אם צשעת מחיקת השם, באותו רגע נעשה החיקון, דקיל עפי, עיי"ש, וכן צהרצה ענינים כיו"צ, וה"ג כן שהחיקון צה ממש צשעת עשיית האיסור וכאמור.

והנה מקשין העולם, דלכא"י עומדת קושיא גדולה מסוגיא מפורשת כנגד דעת המחירין, והוא מהצואר צש"ס (דכמולא חמץ בחוך ציתו ציו"ע, כופה עליו כלי, וקיי"ל דלא מיציעא דאינו יכול לצערו ולשרפו ציו"ע אלא אפי' לנעללו ולצערו צמים וכדו' חסור, משום איסור מוקלה, וכמש"כ הרמ"א (תמ"ו ס"א)

ואע"ג דעלעול החמץ אינו אלא דרבנן, גלענת י"א היינו אפי' צלה ציעלו, אעפי"כ לא אמרינן דיבוא איסור דכל יראה דאו', וידחה עלעול מוקלה דרבנן, דחכמים עשו חיזוק לדבריהם כשל תורה, ועוד שאר תי' שנאמרו צזה, וכמו שהאריך המג"א (ריש סי' תמ"ו) עיי"ש, וא"כ ה"ג מהכ"ח חצירו לעבור על איסור דמקח וממכר - שלא יעבור אבל יראה, וקו' זו הקשו החורח חסד (שס) וש"פ.

ולענ"ד לא יתכן דנעלם מעיני הצדולה של כל הגדולים המפוי' ה"ל, סוגיא מפורשת והלכ"ז פסוקה, וכאשר נעיין היעצ נמלא דלק"מ וכמה תשו' צדצה, והגני צה צעז"כ צזה, עפ"י סדר החירולים שליקע המג"א צזה מפיחם של הראשונים והקדמונים.

א) דמש"כ שס צתי' ראשון, דלכך לא דחי עלעול וציעור החמץ - הלאו דכל יראה, דכוי צשוא"ת, וכיון דרצונו היכ לצערו, אלא שאנוס הוא צחקת חכמים, אינו עובר עליו, ע"כ, הנה פשיעא דכאן לא שייך לומר כן, דצשלמא התלם, אין המניעה אלא מכת חכמים שמנעו אותו מלצערו, משא"כ בנידון דידן, דאין המניעה משום תקנת חכמים, דכו"ס אם רולה, יכול לתת החמץ לגוי צמתנה, או להפקירו, אלא שמחמת הכפסד המרובה אינו יכול, ועוד דבדאי לא אמרינן כלל זה דאסנוס הוא צחקת חכמים צכדי לדחות לאו דאו', אלא צמקוס שנחפרש כן להדיא צש"ס, וכמש"כ לקמן צסמוך - לענין עשו חיזוק צדבריהם עיי"ש.

ב) ומש"כ צתי' השני עפ"י הכסף משנה (צפ"ג מהל' חמץ ומלה) שכתב צשם הרצינו מנוח, דכעעס דלא דחי, היינו משום דלאו צעידניה הוא, דצשעת הולאת החמץ, עדיין איסורו קיים, עיי"ש, א"כ פשוט דשאני הכא בנידון דידן, שבאותו רגע ממש, שעובר על איסור מקח ומכר, באותו רגע ממש מקיים העשה דחשציתו - ומניעת הלאו דכל יראה, כלומר ע"י מכירתו וכנ"ל.

ג) ומש"כ המ"א צשם הר"ן ומהר"ם מלוכלין, מהא דאין מפקחין את הגל, מ"ע שופר עשה וי"א ל"ת ועשה, ואין דוחה עשה ל"ת ועשה,

אחר, דאל"כ בודאי שבעל החמץ לא ישמע לנו
לאוסרו, ולעצור בכך על כל יראה, וכעין מה
שכתבו החוס' (שנת ד' ע"א ד"ה) ואף שהחוס'
ת"י שם דאם הוא אנוס בתקנת חכמים, לאו בר
עונש הוא, כבר נדחקו האחרונים בדבריהם עיין
ח"ס ושפ"א חס, והעיקר לדעתם דבודאי כיון
שיש כאן נדוד איסור סקילה אילולי שהתירו,
משום זה בלבד יש להם להתיר, וא"כ ה"נ מאי
שנא.

ואין לחלק דשאני הכא, שיש לו ענה ע"י
שיקדים לבעל החמץ, ואח"כ יתן החמץ
במתנה, או יפקירו, והיה אם לא יעשה כן או לא
יעלה בידו, עכ"פ סר ממנו איסור דכל יראה
דאו', ורק נשאר באיסור דרצנן, שהחמים לא
סמכו על הביטול בלבד, ובכ"ג לא התירו
המכירה, גם זה אינו, כי כ"ז היה שייך שפיר,
למי שאין בידו אלא שיירי חמץ מועטים, משא"כ
מי שיש בידו חמץ המגיע לסך ממון הרבה,
ובהול על ממונו חושש מהפסד מרובה, בודאי
שלא ישמע לנו לשום ענה אחרת, רק למכרו
במכירה גמורה.

והגם שבעל תורת חסד (שם) תקע יתד, שאין לו
תקנה רק צביעול, או שיחננו במתנה
לנכרי, עיי"ש הנה לענ"ד במחכ"ת, הוראה זו
היא בגדר תקנה שאין להציור יכול לעמוד בה,
כי מי זה האישי, אשר מסוגל לעמוד בנסיון כזה,
ולתת מתנה לאיש נכרי, מתנה העולה לו לסך
ממון רב, או לבעל חמנו שעלו לו בממון ודמים,
ועכשיו יבעלם צביעול גמור, ולהסירה דעתו
ממנו, כאילו לא היה ונהפך בין רגע לדבר שאין
בו ממש וכעפר הארץ יחשב צעיניו, אין זה אלא
משנת חסידים ליחידי סגולה, ובשלמא אם היה
מפקישו ומוליאו מרשותו, ע"י מכירה, או הפקר
גמור, שאז מחשבתו ניכרת מחוך מעשיו, שאכן
רואה צביעולו שפיר, משא"כ אם ממשיך להשאיר
החמץ תח"י וברשותו, ורק שמצטלו במולא פיו,
האם לזה ציטול יקרא, וא"ת שמ"מ יבעלנו
כתיקון חכמים ויותר אין לנו ודי בכך, זה אינו,
דהנה כבר ידועים דברי המשאת בנימין אשר
העתיקו דבריו גדולי האחרונים, ומהם הפמ"ג
(חמ"ח ס"ק...) דכל ציטול שאינו בלב שלם -
ולבו כל עמו, והחמץ נשאר עדיין בחלירו, אינו
כלום, עיי"ש.

והנה חוץ מכל המצואר לעיל לא זכיתי לדעת,
למה רגשו גדולים הנ"ל כ"כ, ויחייצו
מלכי ארץ לחלוק על כל עיקר היתר המכירה,
וגם המתירים עלמם, לא זכיתי לירד לסוף
דעתם, למה הולרכו (רוצם) לתור ולחפש כ"כ
עמם להיתר המכירה, ולא התירו רק משום
שאין זה נראה כמו"מ ממש, כאשר נסתמכו על
דברי החוס' דעירוצין (ל"ב ע"א), ולמה לא
התירו בשופי, מהא דקיי"ל דאומרים לו לאדם
חטא חטא איסור קל, בשביל שלא תחטא באיסור
חמור, וכדמוכח להדיא מהסוגיא דשנת (ד'
ע"א) דלא מיעשו שם, רק שלא יחטא חצירו
עצורו, משא"כ הוא עלמנו, ודאי דהתירו לו.

ולא עוד אלא אדרבה, דכל כה"ג כעין נידון
דידן, שהיה אנוס או שוכח, ולא פשע
כלום, פשיעא דלא רק לו התירו, אלא אף לחצירו
התירו לעצור על איסור קל דמו"מ בשנת, כדי
שלא יעצור הוא, על איסור חמור דכל יראה,
וכמש"כ החוס' שם להדיא, דאין קיי"ל כן מהא
דעירוצין (שם) דאמרינן ניחא ליה לחצר לעצור
איסור קל, שלא יחטא ע"ה באיסור חמור, ואף
דלחד ת"י שם בחוס', אין זה אלא כשהוא גרם לו
האיסור, אבל הלא למסקנא כתבו החוס' ת"י
אחר, דלעולם גם בלא"ה התירו, ובתנאי שלא
היה בדרך פשיעה, וכ"ד הריעצ"א (עירוצין
שם), וא"כ ה"נ כן.

שוב התבוננתי ומלאחתי, דכן הוא מוכרח, דעל
כרחק התירו כאן אף המכירה בשנת,
דאל"כ מה יעשה מי שנמלא תחת ידו חמנו של
חצירו שלא באחריות, דקיי"ל שחייב למוכרו
בשעה חמישית, והוא מדינא דש"ס וכמצואר
(סי' תמ"ג), ופשיעא דבזה לא שייך כל שאר
החירים והתיקונים הנ"ל, דזה לא שייך אלא
לבעל החמץ, דאין אדם יכול לא לבעל ולא
להפקיר חמנו של חצירו, ולא מיבעיא ציטול
דאינו יכול, דמאחר שאינו בידו ואינו שלו, קיי"ל
דאין אדם מצטל חמץ חצירו, ולדעת הרב
פוס', אפי' אם הרשהו על כך, אין זה מועיל,
וכדאי' (סוס"י תל"ד) עיי"ש, אלא אף לדעת
המתירין שם, אין זה אלא כשמיינכו להדיא שליח
ע"ז, משא"כ בנידון דידן שלא מינכו, פשיעא
דאין בידו לבעלו, וכן הפקר וציטול לא הותר, כל

10
10

וה"ג חכמים עשו חיזוק לדבריהם כשל תורה. הוא זה מבית ישראל אשר ישכח לצער ולמכור

204

Handwritten text at the top right, possibly a date or page number, including "10/17/11" and "Page 10".

The page contains several paragraphs of extremely faint, illegible handwriting on lined paper. The text is mostly mirrored across the horizontal fold, suggesting it was written on the reverse side of the page. The paper is aged and shows signs of wear, including tears and discoloration.

(א)

דעתן אכילת מרור

המשנה (א) טעמו ירקת שאפי' יוצא בהן יצי' חוקא דכסא

גב דמחא דחממתה' ודעולשן דמחור

אימא קמ' דתינא אשה' לכו מא' דמי' דמא' צפורה מחבר אמרימא

אי' מאי צעוק צמיון טפוי ופא גשר גמ (כינא צמליו- וא"י

אויטיא משה' דמשה' ואמר דמא' מאי משה' מאי חסא דמס

דמחא עולון ואמר כ' שמיר' דר מחני' אי' יונת' אמר' נחש'ל

משה' כמחור לומע' א' עם מחור עם שחמ' רק וסופו קמס' א' משה'ל

גאמן דמס' וסופו קמס'

3. ופ' מסוקין ציבן לחיבן ציב' הידור דמשה' אע"ז ציב' חיי'ל

צבי ימ' מרור

4 אדא מירושלמי חייב יום משה' צמא' ל' פ' כ"י דמקון כתי' חג

מחוק כתי' אנו קנוי משה' אלא מחוק (וכי' הפך' משה' ל' צמ' מחוק

מכנין אומ' משה' א' ל' סה' מחוק

5. ל' חיי' דל' ל' הוטי' כל עמון אן דמחור גלוי' אלא דמשה' עם

משה' גאמן מחוק וסופו מר' כ' דמי' משה'ל' אקומיו' דמשה'ל'

דמשה' דמי' דמשה'ל' הי'ש' א' אקוק' וא' אקוק' ואח' וימרו

א' חיי'ל' דמשה' קמ' דמשה' וכל'ל'ג'

6 וכל' חיי' מירושלמי חייב יום צב' צמל' צמ' ל' ש' מחור

והח' ל' יצי' צ' אפי' עם שטמו' פפוסק' דמשה' הוא סאלט

חיי' ל' מח' מח' מח' ד' מח' מח' מח'

וכי' דמשה' (כתי' א' מ' פסח'ל') צמא' קט'ו' אחר דמ' ד' מח' יצי'

ד' מח' לא יצי' ופי' דמ' ל' מח' ופי' אדמ' יצי' שמי' קמ'

דמ' דמ' מח' שמי' אכיל' דמ' ל' מח' לא יצי'

ו' דמ' שמי' משה'ל' צמ' מח' דמ' ופי' דמ' צמ' מח' מח'

קמ' דמ' דמ' מח' כתי' פיו' ל' אכיל' צמ' מח' מח'

מח' - מח' צמ' ד' דמ' מח' אלא צמ' מח' מח'

מח'

1. איזא קסטות ק'דו ג'יא אבן דלא י'זו אבן קלא מעגן י'זו אבן אב'גן (ג'זי ז'ג ד'פול כאן וז'ז ד'לא ט'ז) י'זו ו'ל'ד'ט'לא י'ספא ד'ן אב'ה אוקר'גס י'וגס מא'פ

2. ו'ת' א'פן י'זו א'פ'צ - צ'אז - ו'ד' ק'דו ד'ראק'וג אוק'ן ד'פ'פ' א'ב'ג'ה א'דו א'ב' ד'לא א'ב'ג'פ צ'פ'ק א'ב'ן א'פ' א'פ' א'ן א'ז מ'ז'ג ק'ז ב'ן א'פ' י'ס א'פ' י'זו י'זו ק'ק ד'ד'ו'ד'ז א'ן א'ז ז'כ'ה ד'ן א'ב'ה אוקר'גס

3. ד'יא א'מא'ר ז'ס א'פ' צ'פ'י ד'פ'ז (ק'א'ט) ש'כ'וג צ'ל'ג'ה א'ן ד'אוק'ת'ר א'ל'ו'ז ז'א ד'פ'ז ז'ט'לא מ'רו'ק ד'זא - ו'מו'כ'ו ז'ס מ'פ'י ד'א'ר'צ'י'ט ש'פ'וט א'פ'י ז'ל'ל ה'י נ'ט'ל ז'פ'ג א'פ'ג א'פ'ו ו'פ'ג ד'ר'וג'ג ד'א'פ'ן ד'ז'א ו'מ'ג' ז'פ'א א'ן ק'ו ד'ל'ו'ד'ה א'ת'ו'ק י'וג א'פ' ז'ג'ז - ו'מ'פ'ל ז'כ'פ'לא מ'פ'ו'ת מ'ת'י'ן ט'פ' - ו'מ'פ'ה ד'פ'ז ז'פ'א י'זו א'ת'י'ם ז'א ק'פ' ז'ג'ז ו'ל'ג'ס א'ת'ל ד'י'ז'ג ו'ק'ו'ז'ז מ'ט' מ'ט' א'פ'ז ז'פ'ע'ס א'ד'ו'ל'ו'ו ד'ז'א ו'ד'ה א'פ'י'ן ז'י'ג א'פ'ן א'פ'

4. ו'ת' ד'ל'ו' א' ד'פ' (א'ד) ו'ן ד'א'פ'ז'ט'ן ז'ו'ק' ד'א'י'ג ד'פ'ז ז'א'פ'ט'ר ז'ז'א ד'י'מ'ן א'ד'ד'ה ד'ז'א מ'י' א'י'ת ד'ז'א'ז ז'א א'פ'י' ז'ו'ק - ו'א'י'ן מ'ו'ז'ן ז'פ'א ד'פ'ז ז'ו'ק ז'י'כ'י'ם ז'א ק'פ' ז'פ'ז ד'פ'ו ו'ל'ג'ס א'ת'ל ו'מ'ח'ל'א י'א'פ'ז'ו ו'ש'ט י'ק'ז מ'ט' מ'ה'א'ד'ו'ר'ג ו'ש'ט'ו מ'ק'ו ז'ו'ק

5. ז'ז' מ'ז'א ז'א'י' מ'פ'ה מ'ו'ז'ן ק'ז'י' ד'יא מ'ת'ל ז'ל' מ'פ'ו א'ת'ו'ן מ'ח'ו'ל' מ'פ'ו ו'מ'פ'ט' ט'י' ז'פ'ג א'מ'פ'ח נ'ד'יק א'פ'י'ן ק'ו'ז'ז ש'י'מ'ו'ן א'מ'ק פ'יו ו'א'ל ז'ב' א'ד'זו ו'א'ת'כ' ח'ז'יו ר'פ'ו - מ'י מ'פ'ט'ר'פ'י א'ת'ו'ק'י ז'ל' א'ת'ל א'י'ס'ר'י'ן ז'ק'ו'ן ז'פ'ט'ר'כ'פ'י ש'י'ז'ו'ר'ט'י'ה'ו א'ב'ז'א'י'ז א'מ'ק ז'א'פ' א'ו ז'י'מ'א ז'י'ן ז'א'י'ז'ס ז'ו'ז ז'פ'א ק'י'ז'ן ו'צ'מ'וג ז'ד'ל'מ'א א'ו מ'י'ת'י'ז ו'ר'כ'א מ'י'ת'י'ז א'י'מ'א א'פ' א'ן א'פ' א'ל'ו ח'ז'י'ז'ו' ו'ז'י' א'ת'ל א'פ' ד'ז'א מ'י'ת'י'ז ז'ט'ל א'ת'ל ד'ז'א מ'ש'ט' א'פ'ן א'ת'ל א'פ'

6. מ'מ'א'ן מ'וכ'ה ש'ט'ל א'פ'ל'פ' ז'א' ז'פ'א י'וג ח'י' ז'י'ן ז'ק'ו'ל'ן ז'ל' ז'א'פ' ז'ת'ל'פ' מ'א'ת'י'ה' - ו'א'ב'ג'ל'פ' ז'פ'יק א'ק'ז א'ת'ל ז'פ'ט'י'

(ד)

13. וכן קח' קח' (צד) חקק איך יהי הבין דא...
ההילכתא זכאג - זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג'
מחש ונהילכתא קא ארזא - זכאג' זכאג' זכאג' זכאג'
זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג'

14. וכן אפוק דהיא זכו החילוק קין ל' האמורה - מחנה
חילין משעו דבין זכאג' דהי חזיון דהי (אמרה זכאג' זכאג'
זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג'
זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג'

15. וזוק זכאג' הפלה קס' גרין, אמר - זכאג' זכאג' זכאג'
זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג'
זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג'
זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג'

16. וכן דספר דהי משנה קאג' זכאג' זכאג' זכאג'
זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג'
זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג'

17. וזאג רש' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג'
זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג'
זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג'

18. ורש' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג'
זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג'

19. ומשם דספר דהי זכאג' זכאג' זכאג' זכאג'
זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג' זכאג'